

สัปดาห์ที่ 11 งานกลุ่มชั้นที่ 1 วิเคราะห์ปัญหาของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน

ปัญหาของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน

1. ปัญหาเยาวชนไทยติดยาเสพติด

ปัญหายาเสพติด กำลัง ระบาดในหมู่เยาวชน ปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีคนติดสิ่งเสพติดมากกว่าสองล้านคน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเยาวชน สารเสพติดที่ระบาดในประเทศไทย เช่น มึน กัญชา เฮโรอีน และแอมเฟตามีน ซึ่งในประเทศไทยมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นด้วยมีการลักลอบนำเข้ามายังบริเวณชายแดนใต้และภาคเหนือของไทย

แนวทางการป้องกันและแก้ไข

1.1 ภาครัฐ จะต้องส่งเสริมมาตรการป้องกันยาเสพติด เช่นการให้ความรู้ ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาสิ่งเสพติดกับประชาชนอย่างทั่วถึง โดยวิธีต่างๆไม่ว่าจะเป็นสื่อทาง โทรทัศน์ วิทยุ หรือผ่านหลักสูตรการสอน ในสถานบันศึกษา นอกจากนี้ภาครัฐยังควรออกมาตรการเพื่อบำบัดรักษาให้ผู้ที่ติดสิ่งเสพติดหยุดเสพให้นานที่สุดจนสามารถเลิกได้โดยเด็ดขาด ซึ่งเป็นการลดปัญหาความเดือนร้อนและยังสามารถการแพร่กระจายของสิ่งเสพติดได้

1.2 ภาคเอกชน ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการรณรงค์ช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดให้ลดละเลิกการใช้ สิ่งเสพติด รวมทั้งจัดกิจกรรมสันทนาการต่างๆ ให้กับเยาวชนและผู้ที่เป็นกลุ่มเสี่ยงได้ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และห่างไกลจากยาเสพติด

1.3 ภาคประชาชน ให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการสอดส่องดูแลไม่ให้เกิดการระบาดของสิ่งเสพติด โดยเฉพาะครอบครัวจะต้องให้ความรักและความอบอุ่นกับสมาชิกในครอบครัว โดยพ่อแม่ต้องถือว่าสิ่งนี้เป็นความรับผิดชอบ ต่อสังคมด้วย

2. ปัญหาเด็กและเยาวชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเพศ

สาเหตุของปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวันอันควร

1. ปัจจัยด้านพันธุกรรม พัฒนาการทางตันร่างกายและจิตใจของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาฮอร์โมนในร่างกาย มีผลกระตุ้นให้มีความสนใจกับเพศตรงข้าม รวมทั้งแรงขับตามธรรมชาติ ที่ทำให้ใคร่รู้ ใคร่ลอง ในเรื่องเพศ จนทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจขึ้น
2. เริ่มต้นตั้งแต่การแต่งตัวที่เปิดเผยมาก เสื้อที่เปิดให้เห็นเนินอกมากเกินไป เสื้อที่เปิดสะดือ
3. วัยรุ่นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่มีแฟนหรือคนรักหากไม่รู้จักการปฏิเสธเมื่อถูกขอ มีค่านิยมสมัยใหม่ที่ผิดๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ และการมีเพศสัมพันธ์กันตามกระแสวันสำคัญ
4. การอยู่หอพัก อยู่ห่างจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง การเที่ยวในสถานเริงรมย์ การเที่ยวงานปาร์ตี้ การเที่ยวต่างจังหวัด มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติดจนทำให้ขาดสติ
5. การอยู่ด้วยกันสองต่อสองระหว่างชายหญิงในที่ลับตาคน และในบรรยากาศที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

แนวทางการป้องกันและแก้ไข

1. สอนความรู้เรื่องเพศ เพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิด
2. สอนวัยรุ่นชาย ให้มีความรับผิดชอบและให้เกียรติผู้หญิง เนื่องจากในสังคมไทยยังคงยกย่องเพศชายว่าเป็นเพศที่แข็งแกร่งกว่าจึงควรสอนให้ผู้ชายมีความคิดที่จะปกป้อง ช่วยเหลือเพศหญิงมากกว่า นอกจากนี้เพศชายจะต้องให้เกียรติผู้หญิง และมีความรับผิดชอบ ในการกระทำของตนเอง ปัญหาการทำแท้งส่วนใหญ่พบว่าฝ่ายชายไม่ยอมรับการตั้งครรภ์
3. แนวทางการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์นี้คงต้องเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยตั้งแต่วัยเด็ก ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในยุค โลกาภิวัตน์นี้ เชื่อว่าปัญหาการทำแท้งผิดกฎหมายอาจเบาบางลงไป
4. สอนให้รู้จักการปฏิเสธ ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ปฏิเสธที่จะไปเที่ยว ต่อหลังเลิกเรียน ปฏิเสธที่จะไปไหนๆกับเพื่อนชายตามลำพัง ไม่เปิดโอกาสให้

เพศตรงข้ามถูกเนื้อต้องตัว เป็นต้น ปู่ย่ามึงคำนิยามในการรักษานวลสงวนตัวตั้งแต่
วัยเด็ก และเน้นย้ำมากขึ้นในวัยรุ่น ได้แก่ การแต่งกายที่สุภาพ ไม่แต่งกายล่อ
แหลม ยั่วเย้าอารมณ์เพศตรงข้ามซึ่งเป็นเหตุให้เกิดการข่มขืนกระทำชำเรา
แก่เด็กนักเรียน นักศึกษา ที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยรุ่นพร้อมทั้งชี้ให้เห็นข้อดีและข้อ
เสียของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

3.ปัญหาการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา

การแก้ปัญหาโดยไม่ใช้ความรุนแรงต้องเริ่มที่ตัวบุคคลและครอบครัว ดังนี้

ระดับบุคคล

1. เรียนรู้และฝึกฝนตนเองให้เป็นคนใจเย็น มีเหตุผล ฝึกสมาธิ
2. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อย่ายึดตนเองเป็นใหญ่
3. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เช่น เล่นกีฬา ออกกำลังกายสม่ำเสมอ
4. อยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข ให้ความช่วยเหลือคนอื่น ๆ เท่าที่จะสามารถทำได้
5. ไม่ตัดสินใจปัญหาโดยการใช้อำนาจ และหลีกเลี่ยงเมื่อถูกผู้อื่นใช้อำนาจ
6. ไม่หมกมุ่นอยู่กับการเล่นเกมทางอินเทอร์เน็ตมากเกินไป โดยเฉพาะการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต หรือการแชต (chat) ซึ่งจะนำไปสู่การถูกหลอกลวงไปทั่วรุนแรงทางเพศได้ง่าย

ระดับครอบครัว

1. สร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว พ่อ แม่ ผู้ปกครองควรมีข้อตกลงเรื่อง อำนาจการตัดสินใจเรื่องในครอบครัวโดยไม่ใช้ความรุนแรง
2. มีพฤติกรรมที่แสดงความรัก ความเอื้ออาทร และช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่าง พ่อ แม่ ลูกและคนอื่นๆ ในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ
3. มีการกำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินชีวิต ตลอดจนกติกาต่างๆ ภายในครอบครัว โดยสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วม
4. สมาชิกในครอบครัวมีความยืดหยุ่น ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครอบครัวอย่างปกติ

5. สมาชิกทุกคนควรมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของครอบครัว ตามสภาพที่ควรจะเป็นรวมทั้งการแก้ไขเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดด้วย
6. พ่อแม่ ผู้ปกครองให้การอบรมเลี้ยงดูลูกๆ ไปในแนวทางที่ถูกต้อง โดยให้การเอาใจใส่ดูแลลูกๆ อย่างใกล้ชิด
7. พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการแก้ไขปัญหาโดยไม่ใช้ความรุนแรง
8. พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องไม่ใช้ความรุนแรงกับลูกๆ การลงโทษเมื่อลูกกระทำความผิดต้องทำอย่างมีเหตุผล
9. พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องไม่ใช้ความรุนแรงให้กับลูกๆ จนกลายเป็นคนชอบใช้ความรุนแรง เมื่อมีโอกาส

สมาชิกในกลุ่ม

นางสาวกชกร	ลาเต้	รหัส 047
นางสาวอามีเนาะ	อาบูบากา	รหัส 058
นางสาวมารีแย	อามูบาชา	รหัส 059
นางสาวซาลีปะห์	อาลี	รหัส 061
นางสาวอาชียะห์	แปเฮะฮือเล	รหัส 062
นางสาวอัสนี	ดาโอ๊ะ	รหัส 063
นางสาวฟารีดา	เสะอูเซ็ง	รหัส 064
นางสาวนุริยะห์	กูเต้	รหัส 065
นางสาวฮานิง	เวะหลง	รหัส 066
นางสาวนุรฮัยยา	บาดง	รหัส. 089

